

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО РИНКУ ПРАЦІ

студент гр. Ф-93 Макарова А. В.

Питання ефективного державного регулювання зайнятості та ринку праці є однією з головних проблем нашого суспільства. Ринок праці – динамічна система, в якій взаємодіють суб'єкти власності на засоби виробництва і наймані робітники, формуючи об'єм, структуру і співвідношення попиту і пропозиції на робочу силу [2].

Проблема безробіття є характерною рисою ринкової економіки. Але для України вона має особливо велике значення, оскільки в умовах зростаючого дефіциту бюджету її економіка не спроможна утримувати велику кількість безробітних [1]. До того ж, значно ускладнюється ситуація із пенсійним забезпеченням та, відповідно, ефективним проведенням пенсійної реформи в Україні та іншими сферами соціального забезпечення.

В основу дослідження покладені праці вітчизняних та зарубіжних вчених-економістів, які займаються дослідженням й розв'язанням проблем ринку праці та безробіття, а саме: А.І. Акаєва, Г.В. Левчука, В.М. Петюха, В.Г. Швеця, І.О. Штундера та інших. У наукових працях К. Маркса, Д. Рікардо, А. Сміта, С. Фішера були досліджені окремі аспекти безробіття та причини його виникнення. Однак, не дивлячись на це, й досі не вирішеними є проблеми зниження рівня безробіття та відповідність обсягів та структури робочої сили потребам національної економіки.

Метою дослідження є дослідження теоретико-прикладних аспектів державного регулювання регіонального праці.

Державне регулювання ринку праці є ефективним інструментом впливу держави на процеси ринку праці й застосовуються нею для реалізації заходів активної політики зайнятості. Діяльність у сфері зайнятості в Україні має охоплювати регулювання заробітної плати, створення нових робочих місць, надання допомоги безробітним, створення мережі підприємств захищеної зайнятості для інвалідів, організацію перепідготовки працівників, організацію суспільних робіт, виплату допомоги по безробіттю.

Проблеми ринку праці пов'язані із зростанням кількості громадян, які шукають роботу, а також із труднощами, які виникають при працевлаштуванні соціально незахищених верств населення, що не здатні на рівних умовах конкурувати на ринку праці, а тому потребують захисту з боку держави.

Рівень зареєстрованого безробіття в Україні до кінця грудня 2011 року становив 1,8% населення працездатного віку. У листопаді цей показник становив 1,5%, у жовтні – 1,4%, у вересні – 1,5%. На початку минулого року безробіття становило 2,1%. За даними Державної служби зайнятості, до кінця року зареєстровано 482,8 тис. безробітних [3].

Безумовною проблемою регіонального ринку праці, наслідки якої відбиваються у багатьох галузях економіки та суспільного життя, є низький середній рівень оплати праці.

За даними Головного управління статистики у Сумській області, у січні-серпні 2011 р. до міського центру зайнятості у пошуках роботи звернулося 4,8 тис. незайнятих громадян. Взагалі на обліку у державній службі зайнятості на 1 вересня 2011 р. перебувало 2,9 тис. незайнятих громадян, що на 10% менше ніж торік. Рівень зареєстрованого безробіття на 1 вересня становив 1,59% населення працездатного віку. Серед тих, хто перебував на обліку, 62% становлять жінки, 47% – молодь у віці до 35 років [4].

Створення в Україні цивілізованого ринку праці, який би дозволяв громадянину оперативно знайти необхідну роботу з умовами праці, що відповідають вимогам безпеки й гігієни, з гідною заробітною платою, а роботодавцю - працівників необхідної кваліфікації, можливе тільки за наявності ефективної системи працевлаштування.

Визначено, що головна мета підвищення зайнятості населення регіону полягає у підвищенні рівня та якості життя населення, підвищенні конкурентоспроможності регіональної економіки, покращенні умов комфортного життя людей, зростанні реальних грошових доходів населення. В процесі досягнення цілей скорочення безробіття на регіональному ринку праці виникає ряд проблем, розв'язання яких можливе шляхом формування регіональної політики стимулювання трудової активності населення, яка стосується більшої частини населення.

При розробці та реалізації регіональної політики зайнятості виділяють такі основні напрями: виявити основні пріоритети по збереженню та створенню робочих місць; адаптувати існуючі освітні програми підготовки до реалій ринку; активно використовувати суспільні роботи екологічної спрямованості; підвищити якість комунікацій між населенням, підприємствами та державними органами на ринку праці, створити умови для переходу населення із тіньової економіки у офіційний сектор економіки, що дозволить не тільки покращити фінансову ситуацію в органах соціального страхування населення, а й вирішити низку інших найважливіших соціально-економічних проблем.

1. Пазюк О. Проблеми безробіття в Україні / О. Пазюк, О. Пономарьова // Україна: аспекти праці. - 2004. - № 2. - С.3-10.

2. Електронний словник [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://dn.tup.km.ua/dn/k_default.aspx?lng=1&MF=377380196988474176921S78121697F81272567171485D3419323515D953&T=r6

3. Безробіття в Україні зростає [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://fakty.ictv.ua/ua/index/read-news/id/1439350>

4. Рівень безробіття в Сумах зменшується [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.meria.sumy.ua/index.php?newsid=6486>